

- en sidebemærkning

Corporate Governance – er det noget?

Corporate Governance er endnu et af de begreber, der belaster dialogen mellem professionelle, semiprofessionelle og amatører.

Begrebet er ikke nyt, men har fået ny opmærksomhed i forbindelse med udgivelse af artikler og bøger om emnet.

Denne sidebemærkning skyldes bogen med jargontitlen: Corporate Governance - Et bud på danske bestyrelses rolle.* Den er skrevet af tre forfattere, der skulle have deres navne kendte nok til, at de ikke behøver at skrive den, hvis emnet alene skal tjene til at promovere dem selv eller deres respektive virksomheder.

Hvad er ideen med emnet/temaet? Efter de tre forfatteres opfattelse så er emnet væsentligt!

Corporate Governance defineres i bogen ”..... som de mekanismer, der tilrettelægges med henblik på at inddrage interesserne fra alle stakeholdere i virksomhedsstyringen”.

Sagt lidt direkte, så tjener bogen og alle dens forgængere (og efterfølgere?) som en undskyldning. Undskyldning for, at der er virksomhedsledere og i denne sammenhæng bestyrelsesmedlemmer, der opfører sig umoralsk og forretningsmæssigt uanstændigt, uansvarligt og måske anstødeligt i de sammenhænge, de er anbragt i.

Alt for mange ”sager” har fundet vej til revisionsprotokoller, avisoverskrifter og erhvervspalterne. ”Sagerne” har indeholdt eksempler på lederadfærd, der har signaleret mangel på god opførsel eller opfattelse af, hvad god opførsel er og bør være for den gruppe personer, der har fået mulighederne, men som ikke har kendt til egne begrænsninger.

Bagved spalteoverskrifterne har været både dårlig forretningsmoral, unuancerede profitforestillinger og manglende selvforståelse.

Fænomenet er ikke alene knyttet til privat foretagsomhed, men har beklageligvis også grokraft i den offentlige sektors virksomheder og institutioner.

Det går ud over størstedelen af ledere i den private og offentlige sektor, nemlig dem der opfører sig ordentligt. De bliver mistænkeliggjort og får skadet omdømmet.

Hvad er det, der går galt, når fænomenet opstår? Det er ikke manglen på litteratur, forskning eller formidling. For år tilbage beskyttede ”the old boys network” i nogen grad for omgivelsernes muligheder for indsigt. Det sker sjældnere i dag.

Corporate Governance er desværre ikke løsningen på de problemer, der er omtalt ovenfor. Corporate Governance sikrer ikke mod enkeltpersoner eller grupperes moralske forfald.

En af de bedre metoder til sikring mod forfaldet er en konstant udfordring af de personer, der ”bærer de gyldne kæder”. Hvad enten kæderne udleveres på demokratisk vis, eller de er udtryk for almindelig forretningsmæssig tillid til, at de pågældende har personlighed, fornuft og tankegang til at bære dem med værdighed.

Det betyder for os andre, at vi må have modet og viljen til at gå i dialog med manden eller damen ”med kæden”. Vi skal gøre det direkte og med en energi, der forebygger fejltrin, personlige katastrofer og ind i mellem også virksomhedskollaps. Gør vi det ikke, stempler vi os selv.

Corporate Governance retningslinier hjælper kun lidt her. De er sandsynligvis rigtige. De kan måske være en hjælp for nogen, og de skal under alle omstændigheder omsættes til virkelighed af levende mennesker.

Jan Bendix

^{*)} J. V. Hansen, T. R. Johansen, T. Wivel (Corporate Governance – Et bud på danske bestyrelses rolle). Thomson A/S, København 2000, ISBN: 87-619-0207-1